

ایران

صاحب امتیاز:

خبرگزاری جمهوری اسلامی

آذان ظهر ۱/۴۸ | آذان مغرب ۱۷/۲۰ | نیمه شب شرعی ۲۳/۰۵ | آذان صبح فردا ۵/۱۰ | طلوع آفتاب فردا ۶/۳۶

امام سجاد(ع):گناهانی که در نابودی [انسان] شتاب می‌کنند، [عبارتند از]: قطع رحم، سوگند دروغ، سخنان دروغ، زنا، سد کردن راه مسلمانان و به ناحق ادعا کردن امامت و رهبری.

سخن روز

معانی الاخبار،ص ۲۷۱

نگاره

نیما شاه‌میری

هنرمندان مجازی در فضای مجازی

طی ماه‌های اخیر که روند واکنسیناسیون سرعت بیشتری گرفته دیگر کمتر مطلبی در باب نگرانی اهالی فرهنگ و هنر در این خصوص منتشر می‌شود و تا حدی آسودگی خاطر بر روح جمعی جامعه‌مان جاری شده است. از همین رو بخش عمده نوشته‌های هنرمندان در شبکه‌های اجتماعی به تازه‌های تولیدات فرهنگی- هنری اختصاص دارد. از صحبت درباره وضعیت ساخت سریال‌های تازه گرفته تا حتی انتشار کتاب‌های جدید، آلبوم‌های موسیقی و...

■ وداع اهالی فرهنگ با هنرمندی دیگر

روز گذشته خبر درگذشت پورنگ پورشیرازی، نوازنده و مدرس موسیقی برای مرتبه‌ای دیگر خانواده فرهنگ را داغدار کرد؛ این نوازنده سرشناس «ساز کنترباس» که سابقه عضویت در چندین ارکستر بزرگ کشورمان را دارد در سن ۴۷ سالگی بعد از چندین سال مبارزه با بیماری سرطان درگذشت. عضویت در ارکستر سمفونیک تهران، ارکستر زهی جوانان، ارکستر مجلسی صداوسیما، ارکستر موسیقی ملی ایران، ارکستر فیلارمونیک تهران و نوازندگی در چندین آلبوم موسیقی بخشی از کارنامه هنری پورشیرازی است. انتشار خبر درگذشت این هنرمند با واکنش اهالی فرهنگ و هنر همراه شده، مهیار علیزاده، آهنگساز نوشته:«پورنگ عزیز یادت همیشه به ما می‌مونه»، کیوان ساکت، آهنگساز، نوازنده و مدرس موسیقی هم به خانواده این هنرمند و همچنین اهالی موسیقی درگذشت پورشیرازی را تسلیت گفته است. محمد معتمدی، خواننده موسیقی ایرانی هم نوشته:«درگذشت غم انگیز هنرمند مهربان، نوازنده کنترباس ارکستر ملی و ارکستر سمفونیک ایران را به جامعه موسیقی تسلیت می‌گویم. روحش در آرامش ابدی.» سامان احتشامی، نوازنده و آهنگساز هم پستی در در این رابطه منتشر کرده که هنوز درگذشت پورشیرازی را باور نکرده و...

چهره‌ها

علی داودی، شاعر و پژوهشگر در استوری خود خبر از برپایی جلسه‌ای ادبی داده که روز گذشته به میزبانی مرکز آفرینش‌های ادبی حوزه هنری برگزار شده است. این جلسه نقد کتاب درباره جدیدترین نوشته عبدالله گودرزی با عنوان «فاتحه عاشقی» بوده، سخنرانان این مراسم که مشروح آن در فضای مجازی در دسترس علاقه مندان قرار دارد سعید بیابانکی و محمدرضا تقی دخت بوده‌اند.

علی ضیاء، مجری تلویزیون چندین مطلب با مخاطبان خود به اشتراک گذاشته، تبریک زادروز امیرآقایی، بازیگر سینما و تلویزیون و البته مطلبی درباره محمد صالح علاء از آن جمله هستند. ضیاء درباره این شاعر و مجری پیشکسوت کشورمان نوشته:«عشق رو من در صدا و کلام شما حس کردم. نسل من مدیون قلم و حس شماست.»

کلاب آدینه، بازیگر تئاتر و سینما هم تصویری از اتمام بلیت‌های روز نخست نمایش «بانوی محبوب من» خبر داده، گویا نخستین روز این نمایش از بیستم آبان ماه جاری آغاز می‌شود. آدینه در همین رابطه نوشته:«جالب اینکه هیچ کسب‌ی از اعضای گروه ۱۰۰ نفر ما بلیت نخریده‌اند.» آدینه کارگردانی این نمایش را برعهده دارد. آن طور که پیشتر اعلام شده جلیل فرجاد، امیر غفارمنش، نورا هاشمی، رضا عمرانی، گلشید بحیرایی، مرتضی امینی‌تبار بازیگران این اثر نمایشی هستند.

تلفن: ۸۸۷۶۱۷۲۰
تمایر: ۸۸۷۶۱۲۵۴
ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵
پایکد: ۰۴۵۱۲۱۳۰۴۵۱۲۱۳
روابط عمومی : شانی: تهران خیابان خرمشهر،شماره ۲۰۸ صندوق پستی: ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵ / امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰
چاپ: شرکت چاپ جام‌چم و انتشارات دانشگاه آزاد اسلامی چاپخانه همشهری
سازمان آگهی‌های روزنامه ایران: دارنده گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ در شرکت NISCERT
تهران خیابان خرمشهر شماره ۱۶ | پذیرش سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ (۰۲۱)
انتشارات مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران: ۵-۸۸۵۴۸۸۹۲
http://irannewsaper.ir

یادداشت

بختی از صحبت‌های این هنرمند در گفت‌وگو با ایستا

محمد مسلمی: جنگ، جنگ و رسانه است

تمام بزرگانمان از کارهای کودک کارشان را شروع کردند. آقای اکبر عابدی، آقای حمید جبلی، خانم مرضیه برومند، آقای اتیلا پسیانی و خیلی‌های دیگر. در دنیا هم همین‌طور است؛ بهترین نویسنده‌ها، کارگردان‌ها و بازیگران شان همیشه برای بچه‌ها برنامه‌سازی می‌کنند تا نسل را آماده کنند. در آموزش و پرورش شان هم همین‌طور است؛ آن‌هایی را که دکتری دارند برای تدریس در پایه‌های اول و دوم انتخاب می‌کنند زیرا بچه‌های کوچک خیلی مهم هستند. الان جنگ، جنگ رسانه است و تهاجم فرهنگی با همین گوشی‌ها می‌آید. ما کار چندانی نکردیم؛ فقط صداوسیما را نمی‌گویم؛ تئاتر، کانون پرورش فکری و سینمای کودک هم همین است؛ خوراک در این زمینه نداریم. چند کار ویژه دختران داریم؟ چند کار ویژه خردسالان داریم؟ برنامه‌هایی که تأثیرگذار و ماندگار باشند. این نیازمند اتاق فکری برای کودک است.

بختی از صحبت‌های این هنرمند در گفت‌وگو با ایستا

در همه دنیا شعر، هنری خاص اهل فکر است

منتشر نمی‌شد! این به دلیل شعر نخوندن حتی خود اهالی فرهنگ است. با این حال بحث تظاهر که به میان می‌آید همه از شاهنامه خوانی‌ها و دیوان شعر فلان شاعر خواندنشان می‌گویند. برای ندانینه شدن هر چه بیشتر عادت کتابخوانی و از سویی اشتیاق مردم به ادبیات باید تلاش کرد، وگرنه نهایت آشنایی مردم با شعرمان به برخی چهره‌های روز محدود می‌شود؛ تازه آن هم به شکلی خیلی سطحی و بدون مطالعه جدی. با این حال نمی‌توان گفت چرا دیگر شعر نمی‌خوانیم. حتی در زمان حافظ و سعدی هم عامه مردم سر و کاری با شعر نداشتند؛ شعر فراتر از ایران، در همه دنیا هنر خواص است. منتهی بعد از آمدن مطبوعات و دوره مشروطه که امکان انتشار عمومی شعر فراهم شد، شعر قدری گسترش عمومی یافت، تا حدی در جایگاه رسانه ظاهر شد.

با این‌حال حتی در دوره فعلی هم می‌توان علاقه مندانی به شعر در میان جوان ترها یافت، هرچند که اگر نگاهی به اسامی شاعران دوره معاصر هم داشته باشید به‌نام‌های آشنایی برمی‌خورید که همچنان طرفدارانی از نسل‌های مختلف دارند. البته این مسأله فقط شامل شعر نمی‌شود و در دیگر حوزه‌ها هم رایج است، به پوشش مردم نگاه کنید، شبیه یکدیگر لباس می‌پوشیم. هرچند به این‌همه نمی‌توان نقد کرد چراکه ما در روزگار ارتباطات و رسانه‌ها زندگی می‌کنیم. همه دنیا چنین وضعیتی دارند، رسانه در ابعاد کلی اش نه تنها ظاهر افکار را شبیه هم کرده بلکه حتی چیزی نامانده که حذف لجه‌ها و گویش‌ها را شاهد باشیم. حتی در بحث خورد و خوراکمان هم اینگونه است؛ تنوع غذایی شهرهای مختلف در حال رنگ باختن است و در خانه جوان‌ترها دیگر خبری از آن رنگارنگی نیست.

انیمیشنی متفاوت با جربان سینما

چند روز پیش انیمیشن «لاک‌پشت قرمز» را دوباره دیدم. این انیمیشن، اثر خاصی است از این جهت که بر خلاف جریان غالب کارهای سینمایی، انیمیشنی است. این اولین بار بلند مایکل دودوک است. دودوک که تا قبل از این کارهای شاخصی همچون «راهب و ماهی» و انیمیشن خرشان «پدر و دختر» را ساخته بود و در سال ۲۰۰۱ برنده جایزه اسکار بهترین انیمیشن کوتاه، برای همین اثر شده بود، در سال ۲۰۱۶ به تهیه‌کنندگی استودیو ژاپنی جیبیلی این اثر انیمیشنی بلند را روانه بازار کرد. لاک‌پشت قرمز فاقد دیالوگ است و داستان مردی را روایت می‌کند که در جزیره است و سعی دارد خودش را نجات دهد اما در این میان لاک‌پشت قرمزی روال داستان را به گونه‌ای دیگر شکل می‌دهد. لاک‌پشت قرمز یک کار هنری است و ساختار فرمی و محتوایی آن با جریان اصلی سینما متفاوت است.

اثری هنری که در عین معمولی‌بودن، آن‌قدر جادویی و مبهوت‌کننده است که تماشاگر را درباره روزمرترین اتفاقات و

لحظات و تصاویر و مفاهیم زندگی‌اش به فکر فرو می‌برد. این فیلم شاید فقط هشتاد دقیقه زمان داشته باشد و شاید درباره داستان ساده گرفتار شدن بازمانده قایق شکسته‌ای در یک جزیره خالی از سکنه و تنها وسط اقیانوس باشد، اما هم‌زمان فیلمی است با معانی بی‌انتها. فیلمی که شاید هیچ صفتی به جز «شاعرانه» به بهترین شکل ممکن نتواند عمق آن را توصیف کند. «لاک‌پشت قرمز» مثل یک مصراع شعر نو می‌ماند که با استفاده از یک جزیره، یک مرد، چهارتا خرچنگ بامزه، آسمانی پرستاره، یک جنگل از درختان خیزران، ساحلی شنی و لاک‌پشتی قرمز تجربه‌ای را می‌آفریند که همچون یک قاب عکس، چرخه عظیم و لایتناهی زندگی را در یک لحظه شکار کرده است.

■ کارگردان مایکل دودوک دی ویت

■ تهیه‌کننده:توشیو سوزوکی

■ نویسنده:مایکل دودوک دی ویت – پاسکال فران

عکس نوشت

یک کتابدار در جزیره «جاوه» واقع در اندونزی ابتکار عمل به خرج داده است و برای پاکسازی محیط زیست و تشویق کودکان به کتابخوانی، به کودکان در ازای زباله‌هایی که جمع‌آوری کرده‌اند کتاب قرض می‌دهد.

/رویترز

...

از آنجا که عادت همه چیز راضعیف می‌کند، آنچه از همه بهتر ما را به یاد کسی می‌اندازد درست آن چیزهایی است که بی‌اهمیت دانسته و فراموش کرده‌ایم و در نتیجه همه نیرویمان را برایشان باقی گذاشته‌ایم.

در جست‌وجوی زمان از دست رفته

مارسل پروست/ مه‌دی سحابی

به مناسبت ولادت حضرت عبدالعظیم حسنی(ع)

آیین چراغ‌گردانی؛ ستنی معنوی

آیین‌های سنتی، یادگارمانده‌های ارزشمندی هستند که از نیاکتمان برای مایه‌بارت رسیده‌اند و هریک باز مفهومی خاص خود را دارند. چراغ‌گردانی در حرم حضرت عبدالعظیم حسنی(ع) یکی از این آیین‌هاست که از دیرباز در مناسبت‌های مختلف برگزار شده و علاقه‌مندان بسیاری دارد. در این آیین معنوی که به‌منظور بزرگداشت امامزادگان مدفون در این حرم شریف برگزار می‌شود صاحبان نذوراتی که در گذشته خواجه‌شان را دریافت کرده‌اند بنا بر بضاعت خود و براساس نبی‌ که کرده‌اند، یا چند چراغ کوچک آورده و خادمان حرم از آنها به‌خوبی نگهداری و در طول سال از آنها در مراسم چراغ‌گردانی استفاده می‌کردند. مراسم چراغ‌گردانی معمولاً با حضور مقامات معنوی و همراه با ذکر خوانی بوده و از شور و حال ویژه‌ای برخوردار است.

حرم مطهر حضرت عبدالعظیم(ع) در جنوبی‌ترین نقطه پایتخت، بخشی از زندگی معنوی مردم تهران است تا آنجا که اهالی تهران و ری در صورتی که به زیارت مکه یا عتبات عالیات و مشهد مشرف شوند در بازگشت خود را مقید به زیارت این حرم در اولین فرصت ممکن می‌دانند. جالب است بدانیم ماشین دودی مشهور، نخستین خط آهن ایران، بین تهران و شهرری احداث شد تا مردم تهران راحت‌تر به زیارت مراقد این حرم شریف بروند.

حضرت عبدالعظیم حسنی(ع)، ملقب به سیدالکریم، از نوادگان امام حسن مجتبی(ع) در سال ۱۷۳ (ق.ه) مقارن با دوران حیات امام موسی کاظم(ع)در مدینه منولد شد و با کسب معارف دینی یکی از عالمان برجسته دین به شمار می‌رود. آن حضرت با درک محضر امام رضا، امام محمد تقی و امام علی‌النقی(ع) بر آگاهی‌های دینی خود افزوده و یکی از منابع موقف نقل حدیث ازاهل بیت رسول خدا(ص) است. وی تا آنجا از معارف و احکام قرآن شناخت و آگاهی داشت که پس از ارانه عقاید خود به امام‌های(ع) آن حضرت فرمود: «تو از دوستان ما هستی.» این توصیف امام هادی(ع) نشانگر آن است که عبدالعظیم حسنی تا چه میزان دارای موقعیتی ارزشمند و با اهمیت بوده است.

او دارای تألیفاتی نیز می‌باشد که از مهم‌ترین آنها می‌توان به دو کتاب «روز شب» و «خطب امیرالمؤمنین علی(ع)» اشاره نمود. در سبب مهاجرت حضرت عبدالعظیم(ع) از مدینه به ری، گفته شده است که متوکل عباسی شرایط را آنچنان بر وی نامن و نامساعد ساخت که مجبور به هجرت به شهرری نمود. آن ایام مذهب امامیه در شهرری طرفداران بسیاری داشت و زمینه برای زندگی و تبلیغ فراهم بود. براساس برخی منابع شیعی حضرت عبدالعظیم حسنی در ری نمایندگی امام‌های(ع) را برعهده داشته است.

حضرت عبدالعظیم حسنی(ع) در زمان حضور خود در شهر ری بین مردم از محبوبیت زیادی برخوردار بود و مورد توجه دانشمندان و مردم عادی قرار داشت.

پس از وفات نیز علاقه‌مندان در محل دفنش بقعه و بارگاهی بنا کرده و مرقدش محل رجوع مؤمنان و ارادتمندان بوده و می‌باشد. حرم حضرت عبدالعظیم در دوره‌های مختلف توسعه یافته و همواره از اهمیت زیادی برخوردار بوده است. نخستین‌بار در نیمه دوم قرن سوم، توسط محمد پسر زید داعی علوی تعمیر اساسی شده و در زمان پادشاهان آل بویه تا این زمان بارها توسعه یافته و کامل شده است. در حال حاضر، بنای حرم مشتمل بر رواق‌ها، مسجد‌ها، ایوان‌ها و صحن‌های متعدد است. در دوره صفویه، بناهای اطراف به آن افزوده شده و در دوره قاجاریه، به دلیل آنکه توجه خاصی نسبت به این مکان قدسی بوده توسعه بیشتری یافته است.

از آثار تاریخی این مجموعه به سردر آجری دوران سلجوقی و صندوقی از چوب عود، فوفل و گردو با کتیبه‌هایی به خط نسخ و ثلث برجسته می‌توان اشاره کرد که به سال ۷۲۵ ه‍.ق، تعلق دارند. مهم‌ترین صحن و ایوان حرم متعلق به ایوان وسیع آستانه است که در شمال حرم واقع شده است. این ایوان به دستور ناصرالدین شاه ساخته شده و ایوان جنوبی حرم نیز در سال ۹۴۴، به فرمان شاه تهماسب صفوی ساخته و در دوره قاجار آینه‌کاری و تزیین شده است. در غرب حرم مسجد و رواق بالاسر قرار دارد که از ساخته‌های دوران صفوی است. این مسجد دارای محراب بسیار زیبایی است که با کاشی‌های معرق رنگارنگ تزیین شده است.

گورستان حضرت عبدالعظیم حسنی(ع) با مقابر، صحن‌ها و مجموعه‌های خصوصی اطراف حرم، اعتبار ویژه‌ای دارد. احترام و تقدس ویژه‌ای که مردم برای حضرت قائل بوده‌اند موجب خاکسپاری بسیاری از شخصیت‌های سیاسی، اجتماعی و فرهنگی در این گورستان شده است. ناصرالدین شاه، قاتلی شیرازی، خاندان قائم مقام قراہانی، بدیع‌الزمان فروزانفر، آیت‌الله کاشانی، علامه محمد قزوینی، حسین علی میرزا، نصرت‌السلطنه، ستارخان، گروهی از دراویش نعمت‌اللهی، فرزندان آیت‌الله بهبهانی و جلال آل احمد در این گورستان آرمیده‌اند.

